

Per què els delegats de la U.G.T. s'han retirat del Consell de Treball de la Generalitat?

Parla per a ULTIMA HORA un representant dels vocals obrers

Els delegats de la U. G. T. al Consell de Treball de la Generalitat s'han retirat de dit organisme. A la Secretaria del conseller de Treball no hem obtingut explicacions clares d'aquest fet. En canvi, un representant dels vocals obrers, el senyor Vila Cuenca, ens ha fet les següents manifestacions:

—La delegació patronal—ens ha explicat—al Consell de Treball de la Generalitat existia a Barcelona una agència que cotitzava les resolucions definitives del conseller de Treball. Comunicada aquesta agència al senyor Torrens Talmau, nega, naturalment, que fos certa i, per demostrar-ho, posà a disposició del Consell de Treball tots els expedients resolts per ell. De fet, però, per les nostres mans han passat més de tres mil expedients, i el conseller sols ens n'ha enviat uns tres-cents. De la resta, no sabem, oficialment, si han estat resolts o no d'acord amb el nostre informe. D'altra banda, s'ha donat el cas que mai no s'havia vist enlloc que els informes únics del Consell fossin modificats pel conseller, cosa sense precedents. En vista d'això, els vocals obrers acordarem donar coneixement a les nostres organitzacions de tots els informes que elevàvem a la Conselleria.

—I el conseller gestor, ¿quina actitud adopta?

—El senyor Torrens Talmau, el dia onze d'octubre, un decret ordenant que els vocals del Consell, pel sol fet d'esser-ho, perdien la seva representació pròpia i, per tant, no podien explicar res a les seves organitzacions, que eren, en definitiva, les que ens havien portat al Consell de Treball. Nosaltres demanàrem que constés en acta el nostre criteri, protestant d'aquest decret; però el president del Consell, senyor Feliu Roldós, i el vice-president, senyor Antoni Fornís (l'advocat el nom del

qual ha sonat tant en l'afar Strauss) s'hi oposaren. Nosaltres, davant d'aquesta actitud absurda, ens retiràrem del Consell.

—¿Quina solució creieu que es pot donar a aquesta situació?

—Una de sola: convocar el Ple del Consell, per tal que decideixi sobre tot el que hi ha plantejat, i ens confirmi o no en el nostre càrrec a la Comissió permanent.

P. P.

EL F. U. T. M. TAMBE ES RETIRA DEL CONSELL DE TREBALL

Una nota d'aquesta organització, diu:

«Els diaris de diumenge publicaren una nota dels vocals obrers de la U. G. T. al Consell de Treball de la Generalitat, fent pública la seva retirada de l'esmentat organisme com a protesta del decret vexatori del gestor-governatiu de Treball, el cedita senyor Torrens Talmau.

El F. U. T. M. ha de fet avinent a l'opinió pública en general i a la classe mercantil en particular que el seu secretari general company Jordi Arquer representant dels tre-

balladors mercantils en el Consell de Treball de Catalunya—càrrec que no es deu a cap designació personal, sinó que fou guanyat democràticament en unes eleccions—va dimitir d'acord amb el F. U. T. M. així que foren tretes a la Generalitat pel senyor Anguera de Sojo les facultats d'execució de les lleis socials, amb decrets anticonstitucionals que anaven fins i tot més enllà del fàctic de la llei del 2 de gener.

Que aquesta decisió fou feta pública si no per la premsa—la censura no ho hauria permès en aquella època fer-ho amb el que hauria calgut—per mitjà de fullets volants.

I que no fou presentada la dimissió del company Jordi Arquer davant les autoritats de Treball nomenades per l'aleshores President de la Generalitat, senyor Jiménez Arenas, per creure que no representaven cap autoritat legalment constituïda d'acord amb la Constitució i l'Estatut, i que pel fet d'haver estat elegit en sufragi democràtic no podia reconèixer autoritat en unes persones, el nomenament de les quals, consideràvem—i considerem—il·legal.

La qual cosa fem públic perquè hom sàpiga que, un any abans que dimitís del Consell de Treball els representants de la U. G. T., ja ho va fer el nostre company Jordi Arquer sense que llavors cap altre dels vocals obrers volgués seguir-lo en la seva actitud».

Dos homes han comparegut aquest matí davant del Tribunal militar

A les Dependències Militars, aquest matí han tingut lloc el Consell de guerra contra Joan Piqué Muntanya i Jaume Clua Busquets pels fets de la Plaça de Lesseps.

Els defensors els il·lustres advocats Pere Coromines i Manuel Thió Rodés. L'acte s'obre a les onze. Una parella de civils acompanya els dos processats fins al banquet. Entra, davant, Joan Piqué Muntanya. Porta un vestit blau-mari fosc, amb una llampant corbata ratllada. És un xicot jove, amb la pell colorada pel sol. Darrera seu va Jaume Clua, més baix d'estatura, i aparenta uns quaranta anys. Té una calba molt marcada.

La sala s'omple de públic. Hi ha moltes dones. El jutge, senyor Penarver, comença a llegir folis i més folis del sumari.

En resum, el dia 7 d'octubre de l'any passat, a les vuit del matí aproximadament, es va produir una topada entre uns grups de paisans i una secció de la guàrdia civil que dins d'una camioneta es dirigia a Sant Cugat.

El fet ocorregué a la Plaça dels Josepets i, segons sembla, la guàrdia civil fou agredida des de dins del garatge «Lluís».

Quan s'acabaren els trets, hom va practicar unes detencions. Disset dels detinguts foren jutjats el dia 12 al matí a bord del vauell «Uruguay». Tots dissot foren condemnats a reclusió perpètua.

Els dos processats d'avui resultaren ferits i passaren a l'Hospital Clínic en qualitat de detinguts. Joan Piqué sofria una ferida al front, produïda—segons es desprèn del mateix sumari—per un cop de culata que li donà un guàrdia civil. A Clua el feriren de bala a la cama dreta.

EL QUE VAREN DECLARAR PIQUE I CLUA

Són llegides, també, les declaracions de Piqué i Clua. Joan Piqué assegura que es proposava marxar a Sant Cugat, on la seva família té un hort i acostuma a passar-hi el diumenge. En ésser a la plaça de Lesseps es trobà sorprès per un tirador i s'amagà al garatge «Lluís». A la sortida el detingueren i, diu, un guàrdia el engatjà un cop de culata amb el fusell i li produí la ferida al front.

Clua, el qual és veí de Gràcia, manifestà que la nit del 6 d'octubre se li va morir un cunyat seu—en el sumari s'hi troba el certificat—i que, de matinada, sortí de casa seva i anà a anar a trobar la seva xicota i donar-li compte de la desgràcia. Men-

Abans del dijous recomençarà l'ofensiva italiana

Asmara, 5.—Des de la matinada del diumenge que la Caserna general italiana es troba al sud d'Adigrat, uns deu quilòmetres més cap al cor d'Etiopia. Allí s'ha instal·lat el general De Bono per seguir de més a la vora el desenvolupament de les grans operacions planejades que han hagut de suspendre's degut a les pluges.

La impressió al camp italià és que l'avang podrà reprendre's abans del dijous, i aquest lapsus de temps s'utilitzarà per acumular material de guerra i proveïments generals a la reraguarda.

Existeix el propòsit d'establir un important aeròdrom uns vint quilòmetres més a l'interior que l'aeròdrom més avançat.

A darrers de novembre s'iniciarà la contra-ofensiva dels abissinis

Addis Abeba, 5.—En els cirocils ben informats d'Addis Abeba s'assegura que els abissinis, un cop arribats els italians a un determinat terreny, emprendre una important ofensiva que, probablement, tindrà iniciació en la segona quinzena de novembre.

està en tot d'acord amb el seu amo.

Tampoc no sap res i no veu res.

—Jo estava sota d'uns automòbils

amagat i, és clar, no reconeixeria

ningú.

els seus pares posseïen a Sant Cugat.

Tot seguit declara Feliu Feliu Al-

meric. És el tipus corrent del pagès

bonafat. Ha vingut exclusivament de

Sant Cugat per a explicar que va

vendre el seu hort als pares de Piqué.

Després declara Josep Mala, Jaume

Cahiz i, finalment, Josep Vilaseca.

Aquest últim és amo d'una fusteria

de prop de la plaça de Lesseps i es

troba, sense saber com, dins del

garatge i a la sortida el tingueren

amb els braços enlaire...

Ha reconegut Joan Piqué i ha dit,

ben clar, que un guàrdia civil li va

engatjar un cop de culata i el ferí

al front.

—Després—diu—, no sé res més.

Vaig ajudar a portar un guàrdia civil

ferit a una clínica particular.

Es suspèn la sessió cinc minuts.

Prop de la una es repren i comen-

cen els testimonis proposats pel se-

nyor Thió Rodés, el qual defensa

Clua.

Magí Janet, Lluís Marcé, David Gil

i Jaume Tortell, veïns de la casa del

Clua, diuen que el varen veure sortir

de la casa i que el dia que se li havia

morit el seu cunyat.

A David Gil li pregunta el fiscal

si sempre que sortia Clua el veia i

si sap que va fer aquella nit.

David diu que suposa que devia

dormir, com tothom.

Un altre testimoni, que diu que

s'anomena Josep Trescents i que té

uns 24 anys, diu que va veure Clua

passar-se per la plaça abans dels

fets...

El fiscal fa llegir, per tal d'espantar-

lo, l'article del Codi que fa referència

als testimonis falsos...

També compareix una noia, molt

prima, bruna i que vesteix un abric

sastre d'un color verdós. Entra amb

les mans a la butxaca i l'abric des-

cordat.

La pregunta de sempre: «¿Es usted

amigo, pariente o enemigo de los

procesados?»

—Sóc la promesa—ha contestat.

A preguntes del fiscal, ha dit que

treballava en una casa del carrer de

Santa Perpètua i que, a la matinada,

esperava Clua.

Després el fiscal, senyor Corbella,

es ratifica en la seva petició de pe-

nes: trenta anys de presó per a cada

un dels processats, «on las accesorias

correspondientes...»

A tres quarts de dues, el president

suspèn la vista i diu que a la tarda

es reprendrà perquè informin els se-

nyors Coromines i Thió i el Tribu-

nal dicti sentència.

La sessió d'aquesta tarda del Con-

sell de guerra, ha estat dedicada a

l'informe dels defensors senyors Thió

i Coromines, els quals han demanat

la lliure absolució de Clua i Piqué.

El Fiscal ha insistit en la seva de-

manda de condemna.

El Tribunal s'ha retirat a delibera-

rar i fins a les vuit no hi haurà sen-

tència.

J. A. S.

no pensa barrejar-se en política

Així ho ha dit el Ministre de la Guerra, senyor Gil Robles, en unes declaracions comentadíssimes

Madrid, 5.—El senyor Gil Robles ha fet a un redactor d'«El Debate» les següents declaracions:

—Crec absolutament sincera—diu

el pròxim de la Ceda—la posició del partit radical en oferir el seu suport a l'actual Govern. Estic segur que l'experiència haurà de demostrar que els vots dels radicals estan al costat d'un ministeri format amb llur participació.

Amb això quedaran totalment esvaïts els dubtes que alguns tenen de la viabilitat d'aquest Govern i la tasca d'aquestes Corts. Aquesta labor ha d'assolir el seu complet desenvolupament. Comprèn els Pressupostos, lleis tributàries i lleis econòmiques; protecció a la indústria nacional, Comunicacions marítimes, llei de Pesca, ordenació remolaterxa, règim de finitius de blats, ordenació ferroviària, pla d'Obrers públics i lleis de Defensa nacional.

A judici meu, és aquesta la labor que en els actuals moments necessita Espanya: l'obra que el Govern ha vingut preparant calladament durant alguns mesos i que, un cop aprovada pel Parlament, representarà una empena decisiva per a la vida del país.

—En part de l'opinió de dretes—li diem—es nota, amb tot, alguna desorientació i impaciència.

—Ja sé—contesta el cap de la Ceda—que hi ha molts impacients, sobretot molts que esperen la resolució de tots els problemes sols per la virtut de miracles, i altres que entenen que tot aquest temps ha estat perdut per a una política de dretes. Jo crec, pel contrari, que s'ha realitzat la tasca més útil i profitosa en aquest sentit, si bé fins ara no es comencen a veure els resultats. Fins ara ens hem dedicat a una labor preparatòria. Calia preparar, com s'ha fet, uns pressupostos seriosos, de nova planta; una reforma tributària profunda i complexa; un pla d'Obrers públics que afecti tots els pobles d'Espanya; una política contra l'atur obrer, que exigeix en aquests moments la tramitació de 8.000 expedients d'obres; la formació d'un pla d'armaments i la posta en marxa de les nostres indústries militars.

A tan important tasca econòmica ha de dedicar ara el Parlament inrealitzada aquesta tasca tan completament peculiaríssima. I una vegada ja i la indispensable de lleis polítiques, el Parlament plantejarà l'acor-

darà la reforma de la Constitució, i amb ella l'autodissolució de les Corts.

—Aquesta autodissolució—indiquem—, ¿no portarà espinosos problemes polítics?

—Aquests problemes a mi no em donen cap preocupació. Quan aquest instant arriba, és a dir, el de les eleccions, i jo estic segur que aquestes eleccions seran presidides per un Govern que ofereixi a l'opinió absoluta garantia d'imparcialitat i de lliure emissió del sufragi, el Govern tindrà un balanç de tan positius resultats, que l'opinió no podrà vacillar entre la disjuntiva de consagrar aquesta política o llançar-se al caos que representaria una política d'esquerres.

—Ja sé que les esquerres segueixen parlant de suposats cops d'Estat. Una vegada més he de sortir al pas d'aquests rumors. Ni l'Exèrcit pensa en barrejar-se en la política, ni mentre jo estigui al Ministeri de la Guerra, hi haurà el menor perill en aquest sentit.

El que ocorre és que a les esquerres els interessa parlar de cops d'Estat aliens, perquè la gent no pensi en el que els mediten pel cas, impossible de tot punt, del seu desenvolupament. Per a aconseguir el seu propòsit, les esquerres prescindeixen de tot de la Constitució, del cop d'Estat, del Parlament...

Clarament així ho proclamen alguns pròhoms d'esquerres, i, sense repòs, els rebels fugitius a l'estranger. Però tinc l'absoluta seguretat que no han d'aconseguir el seu objectiu, perquè davant de qualsevol intent de dictadura d'esquerres, s'alçarà, disposat a vèncer, un moviment nacional.

Ara les esquerres apareixen momentàniament envaïmentades—continua el senyor Gil Robles—perquè nosaltres som els primers a no pretendre ni entaular el diàleg fins al moment precís. Però hi anirem amb tota decisió. Jo espero que les esquerres demostrin, el Parlament, els errors que ens atribueixen en les seves propagandes. Si no ho fan així, anirem a demostrar-ho a l'opinió en una campanya intensíssima, que començarem molt aviat.

No hi ha el menor perill—afirma—d'un viratge polític cap a l'esquerres. La nostra posició en l'opinió pública és absolutament ferma.

tre l'esperava a la plaça de Lesseps, es produïren els fets en qüestió i resultà ferit. Assegura que ell no va intervenir en res.

Per fi s'acaba l'apuntament. Les defenses renuncien a interrogar els processats, i comença la consegüent desfilada de testimonis.

MOLTS TESTIMONIS, I TOTS DE LES DEFENSES

L'amo del garatge «Lluís» és un home baixet i al qual, pel que es veu, no agraden els embolics. Ha dit que, efectivament, al seu garatge van entrar uns joves, que va veure que descarregaven armes d'un petit «Erski» i que, en produir-se la topada amb la guàrdia civil, ell va córrer a amagar-se a dins la casa i no va veure res.

—No sé res... No vaig presenciar res...—diu.

Joan Francesc López Rodríguez, un jove dependent del garatge «Lluís»,

i l'experiència vindrà a demostrar l'exactitud d'aquesta afirmació. La batalla del futur és dura, però a ella estarà disposada a acudir, segura del triomf, l'opinió sana del país, que sap quin és el camí dels veritables triomfs ciutadans.

Els italians d'Egipte boicotegen els productes anglesos

Londres, 5.—Al «Times» li comunica el seu corresponent a Alexandria (Egipte) que diumenge, convocada pel consol general d'Itàlia a aquella ciutat, es reuniran en assemblea els membres de la colònia italiana i es prengué l'acord de boicotejar els productes anglesos. El corresponent afegeix que s'han comprovat casos d'haver-se posat en execució aquest boicot.

S'entrarà més aviat a les oficines per tal d'estalviar electricitat

Roma, 5.—A tot Itàlia s'han canviat les hores d'entrada i sortida a oficines, comerços i fàbriques, per tal d'estalviar energia elèctrica. Mentrestant, les restriccions, en allò que fa referència a la calefacció, van en augment.

Els anglesos han de marxar d'Itàlia perquè la gent els hostilitza

Roma, 5.—A Roma, el sentiment anglès va en augment. Els an-

Itàlia organitza ràpidament la lluita nacional contra les sancions

A Itàlia no menjaran carn ni els dimarts ni els divendres

Roma, 5.—En tot Itàlia s'organitza ràpidament la lluita contra les sancions.

En el matí d'avui han entrat en vigor, a tota la Península, les primeres mesures adoptades per les municipalitats en el dit sentit. Per primera vegada, avui han tancat les seves portes totes les carnisseries d'Itàlia a fi de provocar una disminució en la importació de carns.

Tots els comerciants de carns sofriran grans pèrdues perquè, en el futur, no es consumirà carn a Itàlia ni els dimarts ni divendres.

Els anglesos han de marxar d'Itàlia perquè la gent els hostilitza

Roma, 5.—A Roma, el sentiment anglès va en augment. Els an-

glesos residents a la Ciutat Eterna, davant l'ambient hostil que troben arreu, han iniciat l'èxode a l'estranger o a la seva pàtria. Els comerços i hotels que portaven noms anglesos els han substituït ja per italians i el mateix passa amb els complecs vocals anglesos que perduren en el lèxic italià. Els anglesos que encara es troben a Roma no poden parlar el seu idioma perquè en identificar-los, la gent no els amaga la seva hostilitat.

S'entrarà més aviat a les oficines per tal d'estalviar electricitat

Roma, 5.—A tot Itàlia s'han canviat les hores d'entrada i sortida a oficines, comerços i fàbriques, per tal d'estalviar energia elèctrica. Mentrestant, les restriccions, en allò que fa referència a la calefacció, van en augment.

Els anglesos han de marxar d'Itàlia perquè la gent els hostilitza

Roma, 5.—A Roma, el sentiment anglès va en augment. Els an-

Aquest matí ha començat el trasllat al Palau del Parlament de la Conselleria de Justícia i Dret, instal·lada a l'edifici especial del Parc de la Ciutadella per l'ex-conseller Pere Comes. En aquesta instal·lació, que com es veu a les fotos, s'està desfent, foren invertides tres-cents mil pessetes... (Foto Sagarra)

(Vegeu informació a la pàg. 2)

HUMBERT TORRES

(Passa a la pàgina 2)